

говаря нѣколко думи. Това птиче било папата. Когато ловецътъ казвалъ на птичето: „Гдѣ си?“ то отговаряло: „Ето ма.“ Малкото момченце на съсъда му обикнжло много птичето и ходѣло всѣки день да си играе съ него.

Единъ день момченцето пакъ отишло да се понарадва на птичето. Но тогава ловецътъ не билъ у дома си, той билъ на ловъ. На нашъ Коля, така се казвало момчето, дошло нова мисль: Харесало му се птичето сега по-много и искалъ да го открадне. Врѣмето било сгодно за кражба: стопанинътъ на птичето го нѣмало, затова Колю взелъ птичето, скрилъ го подъ палтото си и тръгнжлъ къмъ дома си. Въ това врѣме ловецътъ влѣзълъ въ дворътъ и поздравилъ птичето така: „Гдѣ си“?, а птичето не закъснѣло да отговори подъ палтото на Коля: „ето ма.“ И така Колю не сполучилъ въ първата си кражба. Ловецътъ повикалъ на страна Коля и му казалъ да не пица людскитѣ нѣща, защото всѣкога така ще се улавя и ще се черви отъ срамъ прѣдъ хората. Колю запомнилъ тѣзи думи и никога вече не пицалъ людско нѣщо.

гр. В. Търново.

Прѣвелъ: А. Беровъ.

Овца.

Когато бѣхъ малъкъ, имяхъ единъ приятель на име Гйорги. Той бѣше по голѣмъ отъ мене. Гйорги обичаше да рисува, затова му изкрѣстихъ прѣкоръ „Рисувачтъ“. Азъ и Гйорги много се обичахме и все заедно ходѣхме. Единъ лѣтенъ день излѣзохме да се порасхо-